SJORS

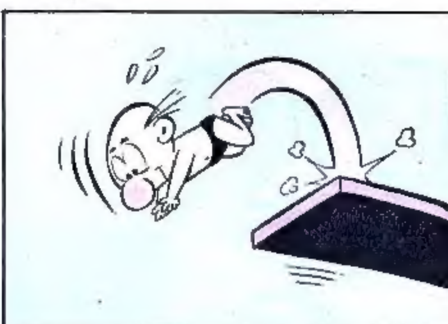
van de Rebellenclub

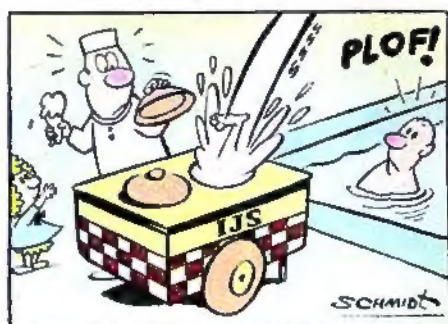
10 JUNI 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 23









VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Deze week op onze voorplaat Pierre Brice en Lex Barker, de twee bekende sterren uit de Winnetou-films. We brengen deze plaat als reactie op de vele verzoeken die we van lezers hebben gekregen om aandacht te besteden aan deze beide hoofdrolspelers. Wie meer gegevens over hen wil hebben, kan terecht op bladzijde 24. Voor de liefhebbers van de natuur deze week een grote plaat met vogels die voorkomen in onze rietlanden (bladzijden 16 en 17). In onze sterrenserie op bladzijde 14 een kleurenfoto van zanger Billy Fury en op bladzijde 15 een sportquiz.



WIE IS DEZE MAN?

Wie is deze man en waarom doet hij zo zenuwachtig? Sst, dat is nog een geheim! We kunnen alleen maar verklappen dat hij volgende week in ons blad moet optreden. Vandaar.

SHEILA

In een Parijse sporthal maakten we deze foto van de Franse zangeres Sheila, die in gezelschap van Maurice Chevalier een volleybalwedstrijd bijwoonde. Sheila, die Maurice al ruim vijf jaar kent, heeft wat haar carrière betreft erg veel aan hem te danken en ze heeft een geweldige bewondering voor hem. Toen we deze foto maakten, was juist bekend geworden dat Sheila binnenkort zou gaan trouwen met haar impresario, Claude Carrère. Wie onder anderen getuige zou zijn bij het huwelijk stond al vast; natuurlijk Maurice Chevalier.







SPREUK VAN DE WEEK

„Goed dat er altijd een Billie is!"
Uit de pen van **Robert Dinkla** in **Veendam.**

IN TELEGRAMSTIJL

Een paar punten uit een lange(!) brief van **José Embregts** in **Tilburg:**
1. Van alles wat: gaat wel.
2. Arthur: erg leuk.
3. Susan: prachtig.
4. Billie Turf: zou ik niet willen missen.
5. Puzzels: veel te gemakkelijk.
6. Geheim van de grot: spannend.
7. De banneling van Nimmorac: mieters.
8. Archie: meer voor jongens."

Ons antwoord:
1. O!
2, 3 en 4. Mooi zo!
5. Meen je dat nou?
6. Helaas afgelopen, maar er komt iets nieuws.
7. Je moet de groeten hebben van tekenaar Bus!
8. Klopt.

Nog bedankt voor je tekening, José. Nee, aan correspondentievrienden of -vriendinnen kunnen we je niet helpen.



AI!

Uit een brief van het **Groen Legioen, Zaandam (voorzitter J. J. Faber):** „Waarom staan er meisjesverhalen in Sjors? Sjors is toch een jongensblad?!"

Het Groen Legioen zit er een beetje naast en voorzitter Faber mag wel oppassen dat hij niet in handen valt van José (zie hierboven)!

BEST BLAD

„Wij vinden Sjors een best blad. Maar waar blijven Map en Moppie en Mug en Mik? Die vinden we juist zo goed." **Peter en Floris Barnhoorn, Sassenheim.**

Map en Moppie is opgehouden. Mug en Mik zie je binnenkort weer verschijnen.



SCHURKEN

„Ik vind Sjors het beste blad dat ik ken. Wat eruit mag? Verhalen over mensen met lange neuzen, kromme kinnen en gekke gezichten zoals Schurken in gevaar". **Jos van Pareren, Helmond.**

In de toekomst zullen we eens een paar knappe schurken voor je opzoeken, Jos.

GEEN AUTO'S, MAAR STERREN!

„U hebt een poos geleden nogal wat platen van auto's in Sjors gezet. Ik moet zeggen dat ik daar niets aan vind en ik denk dat alle meisjes die Sjors lezen, er net zo over denken. Neemt u in plaats daarvan liever foto's van tienersterren op, daar heeft iedereen wat aan." **Annelies van Parijs, Amstelveen.**

Sterren staan erin, Annelies, dus dat zit wel goed. Laten we de jongens dan ook af en toe een pleziertje gunnen.

DINKIE DOOR CAROL VOGES




















DE SCHAT IN HET ZILVERMEER


DE BANDIETEN!


AL ONS WERK VERWOEST!
WE HEBBEN ER ZO HARD VOOR GEPLOETERD!


HOND! JE ZULT ONS VERTELLEN WAAR JE MEDEPLICHTIGEN ZIJN!


VOORUIT, SPREEK OP!
NIET SLAAN! IK ZAL SPREKEN!


ZE ZIJN NAAR EEN VERGADERING VAN ZWERVERS.


GOED, WE GELOVEN JE. WAAR IS DIE VERGADERING?


IN OSAGE NOOK, ACHTER HARPER.


DIE PLAATS KEN IK NIET, MAAR WE GAAN ERHEEN.


EN VERDER?
ZE GAAN OOK HET STATION IN EAGLE-TAIL OVERVALLEN.


EN VERDER?
EN ZE WILLEN EEN SCHAT OPSPOREN IN HET ZILVERMEER.


DUS ZE WETEN ALLES. ZE HEBBEN ONS BESPIONEERD!


CORNEL HEEFT DE KAART, DIE MOETEN WE HEM AFNEMEN!


HEREN, WIJ WETEN WAAR DE BOEVEN TE VINDEN ZIJN.


LAAT DE HOUTHAKKERS HIER BLIJVEN OM HUN KAMP OP TE BOUWEN.


WIJ GAAN SLAPEN. MORGEN ZETTEN WE DE ACHTERVOLGING IN.

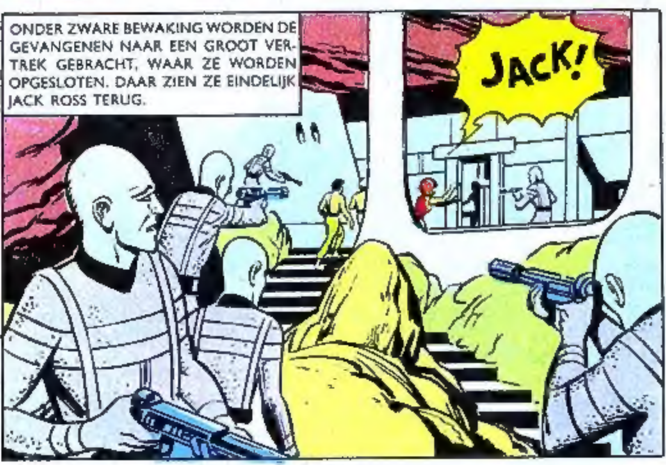

DE VOLGENDE MORGEN...
IK DRAAG U OP MIJN VROUW EN MIJN ZOON TE WREKEN. IK BEN DAAR TE OUD VOOR.
DAT BELOOF IK U!



DE BANNELING











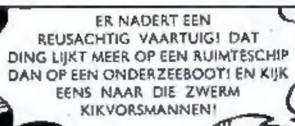






VAN NIMMORAC

TEKST EN TEKENINGEN:





ARTHUR



JUIST ALS ARTHUR EN ZIJN VRIENDEN DE TULPENDIEVEN OP HET SPOOR ZIJN, GRIJPEN TWEE POLITIEAGENTEN IN EN SLUITEN HEN OP WEGENS ORDEVERSTORING ZONDER SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING.
IK WIL ONMIDDELLIJK DE GOUVERNEUR SPREKEN!
STILTE DAARBINNEN OF ANDERS BELEVEN JULLIE WAT!



OOO, ARME WIJ TOCH. IK TREUR OM ONS LOT!
KOM KOM, MOEILIJKHEDEN ZIJN ER OM OVERWONNEN TE WORDEN.
IK ZOU TOCH GRAAG INTUSSEN IETS WILLEN ETEN.



NIET VER VANDAAR VERLATEN DE DRIE BOEVEN HET LUXUEUZE HUIS VAN HUN BAAS...
DENK ERAAN! OPEN OGEN ZIJN HET BESTE MIDDEL OM BETER TE ZIEN.



ZIEZO, EEN KLEINE BIJVERDIENSTE KUNNEN WE IN DEZE TIJD BEST GEBRUIKEN.
EN ZEKER EEN BIJVERDIENSTE, WAARVOOR JE BIJNA NIETS HOEFT TE DOEN.
HOE KAN DAT?
ER WAS OP DE MARKT NIET EEN TULP TE KOOP! GEK, HÉ?



WE MOETEN WETEN WIE AAN HET HOOFD STAAT VAN DIE BENDE BLOEMENDIEVEN, DIE DE HANDEL HIER LAM LEGT.
KIJK, ARTHUR, DAAR ZIJN ZE. IK WEET HET ZEKER!



HOE? WAT? WAAR? WIE? LAAT EENS ZIEN!
DIE MAN MET DAT PLOFFENDE KOFFERTJE EN ZIJN TRAWANTEN.
ZE HEBBEN AL MIJN TULPEN OPGEBLAZEN...



WAT EEN BUITENKANSJE! ZE ZULLEN ME NIET ONTSNAPPEN!
IK ZAL DAT GEBOEFTE MORES LEREN.
NATUURLIJK BETEKENEN DE TRALIES VAN DE GEVANGENIS GEEN ENKELE HINDERNIS VOOR ONZE ARTHUR



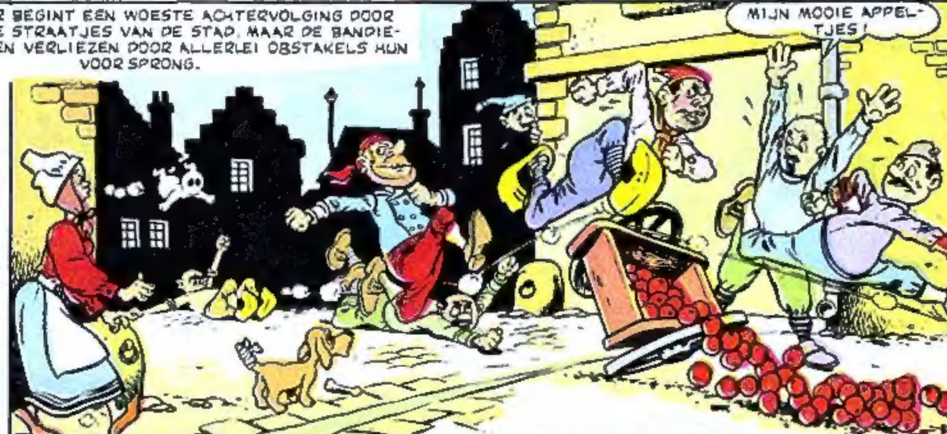
MAAR DE DRIE SCHAVUITEN ZIEN HEM AL AANKOMEN.
DAAR HEB JE DAT SPOOK, DAT SAMEN MET DIE TULPENKOOPMAN WAS! WE KUNNEN BETER ONZE KUITEN WAT ACTIEVER LATEN WORDEN.



JULLIE HOEVEN ZEKER NIET TE KIJKEN WAAR JE LOOPT, HÉ?



EN JIJ HOEFT ZEKER OOK NIET TE KIJKEN WAAR JE LOOPT!
IK LOOP NIET, IK VLIEG.



ER BEGINT EEN WOESTE ACHTERVOLGING DOOR DE STRAATJES VAN DE STAD, MAAR DE BANDIETEN VERLIEZEN DOOR ALLERLEI OBSTAKELS HUN VOORSPRONG.
MIJN MOOIE APPELTJES!

HET SPOOKJE ZONDER VREES

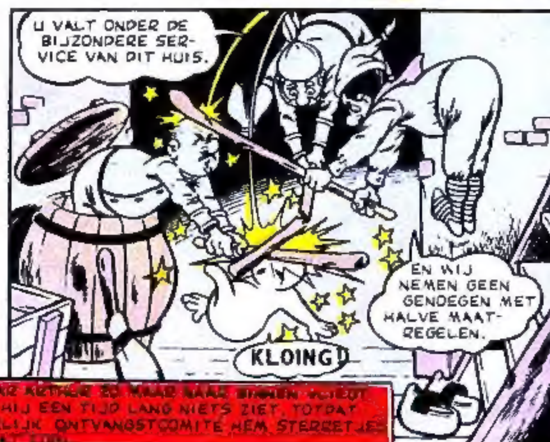








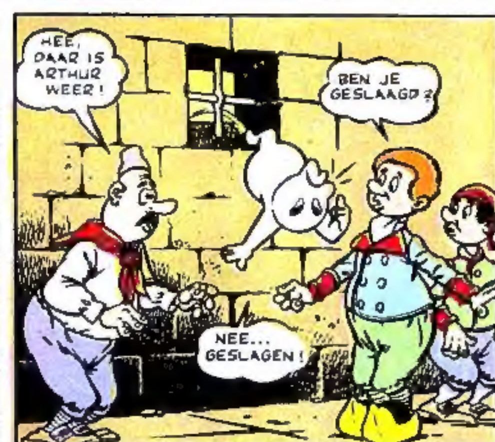










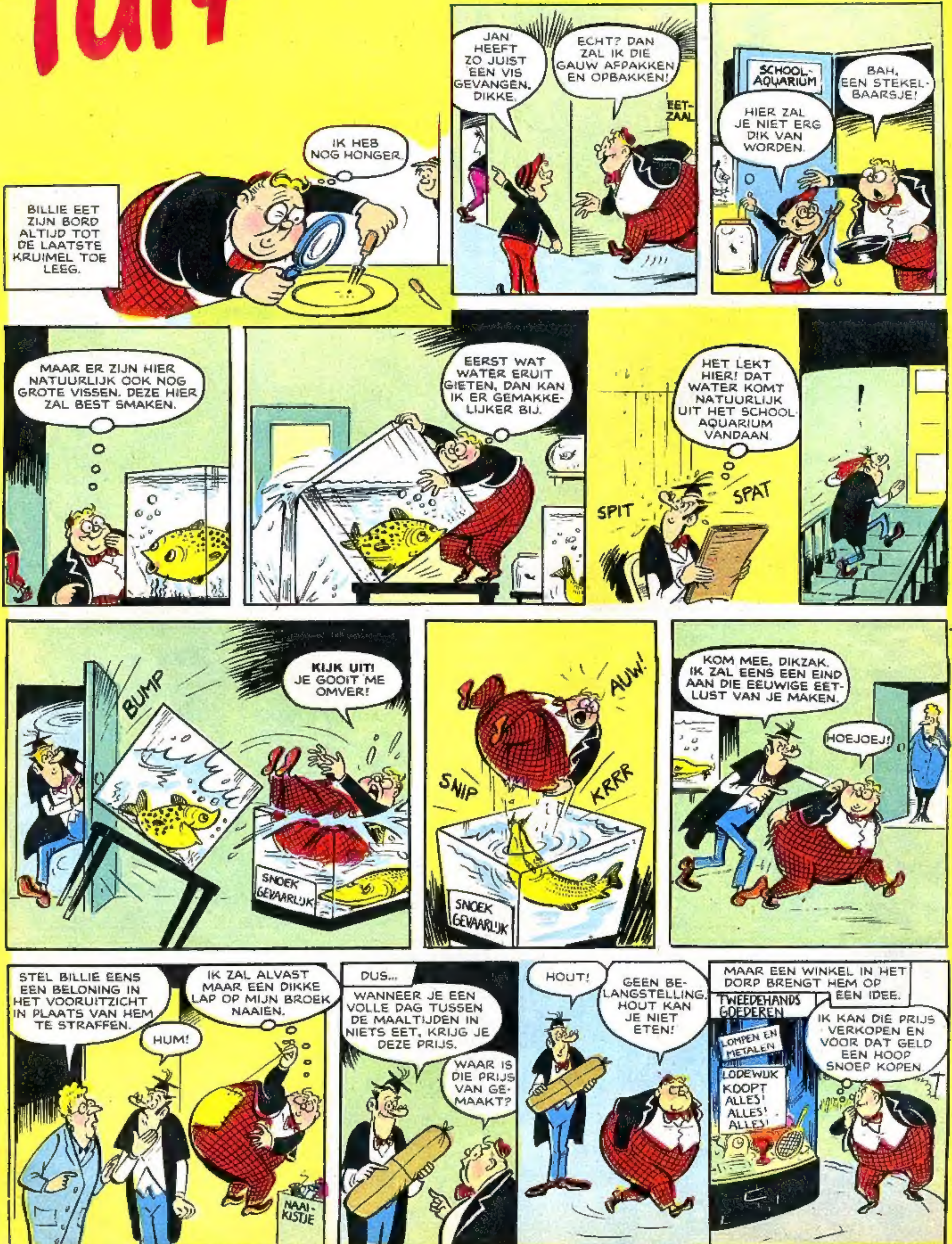








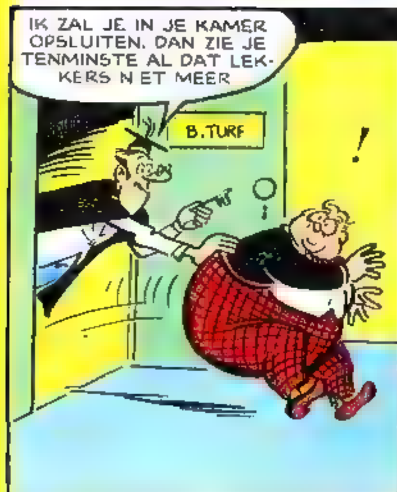
Billie Turf
het dikste studentje ter wereld




BILLIE RENT TERUG NAAR SCHOOL.
K ZAL NIET MEER TUSSEN DE MAALTIJDEN DOOR ETEN, MENEER. K WIL DE PRIJS WINNEN!
WE ZULLEN ZIEN.

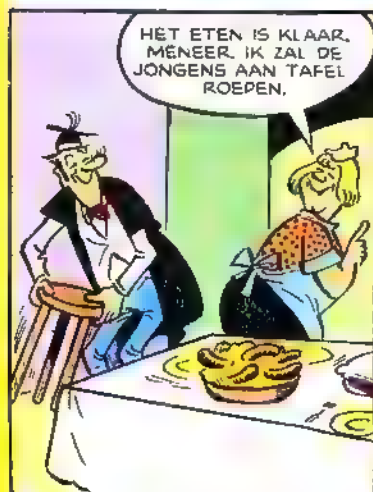

EEN KERSEN-BONBON, BILLIE?
NEE!
NEE!
OF EEN TOFFIE?


VEEL LATER
TREK IN EEN EIERKOEK, DIKKE?
IK HOUD HET NIET LANGER. IK MOET IETS TE ETEN HEBBEN!
DAT HOUDT HIJ NIET LANG MEER VOL. IK MOET HEM HELPEN

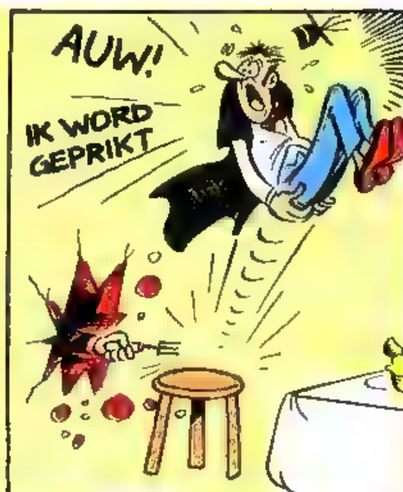

IK ZAL JE IN JE KAMER OPSLUITEN. DAN ZIE JE TENMINSTE AL DAT LEKKERS NIET MEER
B.TURF
!


BILLIE KAN NU GEEN LEKKERS MEER ZIEN. MAAR WEL RUIKEN.
KOKKIE IS HIERNAAST ETEN AAN HET KLAARMAKEN EN IK ZIT OPGESLOTEN


DAN DOEN WE HET ZO! HET IS MAAR EEN DUN WANDJE. DAAR BEN IK GAUW DOORHEEN

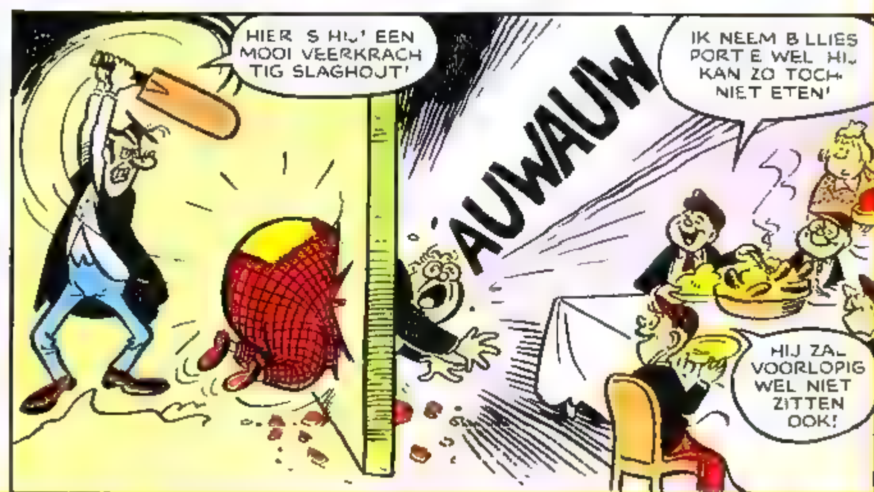

HET ETEN IS KLAAR, MENEER. IK ZAL DE JONGENS AAN TAFEL ROEPEN.


IK BEN ERDOOR!
KRAAAK


AUW!
IK WORD GEPRIKT


NU MIJN ARMEN ERDOOR EN GAUW WAT ETEN PAKKEN
MAAR, HEE, MIJN ARMEN WORDEN GEPAKT!


NIET TREKKEN, IK ZIT KLEM!
DAT BETEKENT DUS, DAT JE NIETS TE ETEN KUNT KRIJGEN. DAN ZAL IK JE NU DE PRIJS GEVEN!


HIER IS HIJ! EEN MOOI VEERKRACHTIG SLAGHOUT!
AUWAUW
IK NEEM BILLIES PORTIE WEL. HIJ KAN ZO TOCH NIET ETEN!
HIJ ZAL VOORLOPIG WEL NIET ZITTEN OOK!

De avonturen van Susan

DENK ER NIET MEER AAN, SUSAN, EN GA SLAPEN. MORGENOCHTEND GAAN WE OP ZOEK NAAR JE VADER.
IK BEN BLIJ DAT IK U ONTMOET HEB!

SUSAN HEEFT HAAR TOEVLUCHT GEZOCHT BIJ DE PIANIST CHRISTIE, DIE BESLUIT HAAR TE HELPEN BIJ HET ZOEKEN NAAR HAAR VADER.

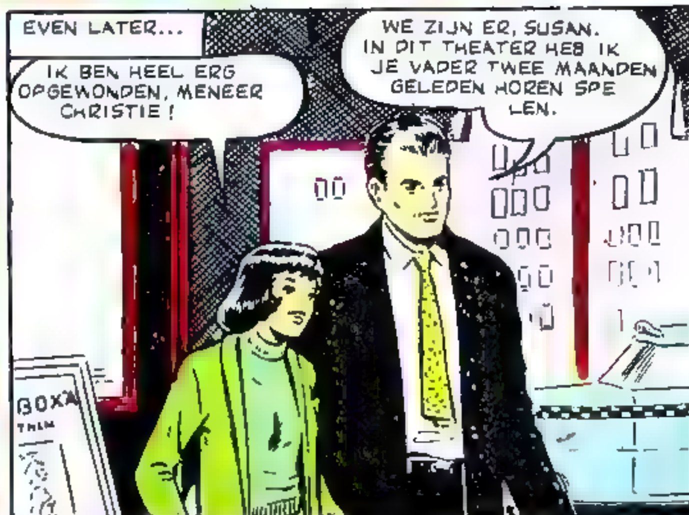
IN DE KAMER HIERNAAST STAAT EEN DIVANBED. WEL TE RUSTEN.
DANK U WEL. TOT MORGEN, MENEER CHRISTIE.

INTUSSEN...
WAT VOERT U HIER UIT? U KUNT NIET DE HELE NACHT VOOR DIT HUIS BLIJVEN STAAN.
NEE, NATUURLIJK NIET. IK GA AL, AGENT.









BINNEN...

HOPELIJK KAN IEMAND ONS INLICHTINGEN OVER JE VADER VERSTREKKEN.

JA, DAT HOOP IK OOK.

HEE, HEE, WACHT EENS EVEN. WEET JE NIET DAT HET HIER VERBODEN IS VOOR HONDEN ?

O, DAT WIST IK NIET !

IK BEN DE PIANIST WILLIAM CHRISTIE DIT MEISJE HOORT BIJ MIJ.

DAT KAN WEL ZIJN, MAAR IK MOET DIE HOND TOCH MEENEMEN NAAR MIJN PORTIERSLOGE, TOT U HIER KLAAR BENT.

JE HEBT HET GEHOORD, DUMPIE. GA MET DIE ME NEER MEE EN GEDRAAG JE NETJES.

IK GA DE IMPRESARIO OPZOEKEN. WE ZIJN ZO WEER TERUG.

GA UW GANG, MENEER.

CHRISTIE VINDT AL GAUW DE MAN DIE HIJ ZOEKT.

HET GAAT OVER LESLIE, MENEER PERKINS. DIT IS ZIJN DOCHTER SUSAN DIE HEM OVERAL ZOEKT.

BEDOEL JE DIE ENGELSE PIANIST DIE HIER TWEE MAAN DEN GELEDEN IS OP GETREDEN ?

JA, DIE BEDOEL IK.

NOU, DAT SPIJT ME ERG, MAAR IK HEB GEHOORD DAT HIJ VEERTIEN DAGEN GELEDEN GESTORVEN IS IN HET TREVINGZIEKENHUIS.

NEE !

LESLIE DOOD ?

HET SPIJT ME HEEL ERG VOOR HET MEISJE, CHRISTIE. JE MOET ME NU VERONTSCHULDIGEN, WANT IK HEB HET DRUK.

PAPA DOOD ! DAT IS VERSCHRIKKELIJK !

ARME SUSAN !

KOM, WE GAAN HIER WEG. IK ZAL ZIEN WAT IK VOOR JE KAN DOEN.

ENKELE MINUTEN LATER...

DAT HONDJE IS ER VANDOOR GEGAAN, MENEER. HIJ IS DE STRAAT OPGEREND. HET SPIJT ME.

O, MIJN ARME DUMPIE !

SUSAN HEEFT IN KORTE TIJD EEN HELEBOEL TEGENSLAGEN TE VERDUREN GEKREGEN. ZAL ZE ONDANKS DAT TOCH NOG DE MOED KUNNEN OPBRENGEN OM VERDER TE ZOEKEN ?



BILLY FURY

Over een paar weken begint officieel de zomer, vandaar dat Billy Fury, onze ster van deze week, zich op een zomers plaatje heeft laten vereeuwigen, bijtend in een groot formaat ijsco. We hopen dat we alle fans van Billy, die al weer heel wat jaartjes meeloopt in de showbusiness, met deze foto een plezier doen. Wist je overigens dat Billy een groot dierenliefhebber is? Hij heeft vele hobby's, maar dieren (en dan vooral vogels) hebben zijn voorliefde. In de films waarin hij is opgetreden, spelen altijd dieren mee en over vogels en vogelstudie heeft hij zelfs een boek geschreven.

WIE IS DEZE MAN?



SPORTQUIZ

Hij werd geboren in een klein land aan de Noordzee.

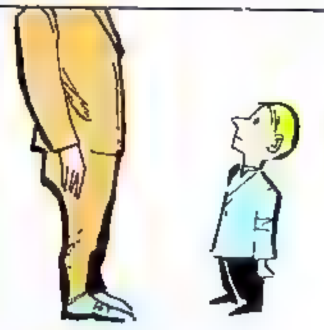
In datzelfde land werd hij eens tot sportman van het jaar uitgeroepen.





Hij is meermalen wereldkampioen geweest.

Hij heeft de formidabele lengte van 1.98 meter.



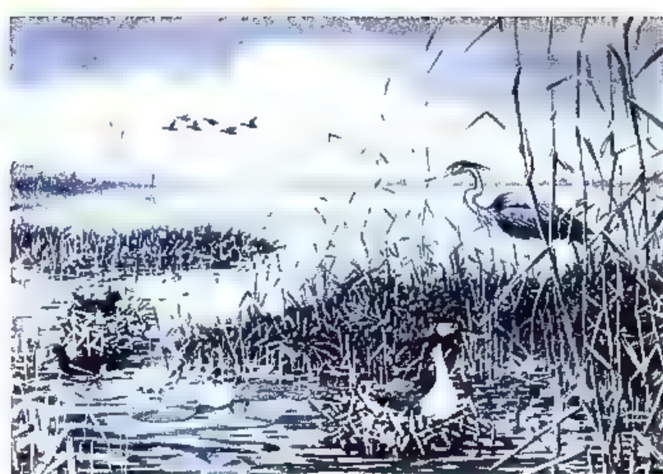


Je kunt beter met hem eten dan vechten.

Zijn voornaamste tegenstanders zijn oosterlingen.



Heb je de naam van deze sportman gevonden? Op bladzijde 31 kun je kijken of je het bij het goede eind hebt.



VOGELS IN HET RIETLAND

Op de volgende twee pagina's hebben we speciaal voor de vogelliefhebbers onder de lezertjes van SJORS — en dat zijn er heel wat — een viertal vogelsoorten op één plaat bijeengebracht.

Op de voorgrond is er een fuut te zien, een vogel die zeker niet zeldzaam is, maar hij broedt wel op moeilijk bereikbare plaatsen, zoals in moerassen en in rietland. De fuut is wel de meest typische watervogel die we in ons land kennen. Hij laat zich wat moeilijk bekijken, want aan publieke belangstelling heeft hij bepaald geen behoefte, en bij het minste geringste gevaar dat hij bespeurt, duikt hij onder, waarna hij als een volkomen verrassing op een heel andere plaats weer boven komt. Hij is eigenlijk het best te vergelijken met een duikboot. Zijn poten zitten, net als een schroef, geheel achter aan zijn staartloze romp en hij kan zich net zo ver in het water weg laten zakken als hij dat zelf nodig vindt. Zo kan het gebeuren, dat alleen nog maar zijn hals en kop boven water uitkomen, als een periscoop. Deze eigenschap komt hem ook goed van pas bij het beschermen van zijn jongen. Hij legt zijn eieren op een drijvend nest. Uit voorzichtigheid dekt hij deze af met wat waterplanten, zodra hij het nest verlaat. Zijn de jongen groot genoeg om het water in te gaan — en dat is al heel gauw — dan vangt hij ze bij de rand van het nest op zijn rug op en laat zich voorzichtig in het water zakken. De jongen moeten dan wel zwemmend verder. Komen de jongen in gevaar, want waterratten liggen overal op de loer in het rietland, dan vaart hij als het ware onder het zwemmende jong, komt daarna omhoog uit het water en kan het jong veilig op zijn rug naar het nest brengen of zolang naar een andere veilige plek.

Het waterkippetje of waterhoentje is wel niet zo'n schuwe vogel als de fuut, maar ook hij maakt bij het broeden niet veel ophef en begeeft zich altijd via een omweggetje naar zijn nest. Nooit zal hij vlak bij zijn nest in het water neerstrijken. Merkwaardig aan dit vogeltje is zijn manier van zwemmen. Het diertje spant zich vreselijk in, maar lijkt haast niet vooruit te komen. Tussen zijn enorm lange tenen zitten dan ook geen zwemvliezen, maar met diezelfde tenen kan hij rustig over waterleliebladeren lopen zonder weg te zakken.

Tussen het riet is een purperreiger op jacht naar vis en kikkers. Purperreigers zijn tamelijk zeldzaam en lang zo algemeen niet als de bekende blauwe reiger.


VOGELS
IN HET RIETLAND
SJORS

Brett MacDonald, een jonge tekenaar, is de oorzaak van een vechtpartij aan boord van het schip dat een regeringsexpeditie naar het wilde westen moet brengen. Het schip is vastgelopen...

BESTEMMING

















DE REIS WORDT VOORTGEZET EN NOG DIKWIJLS MOET BRETT PLAGERIJEN VERDUREN, MAAR DE MANNEN HEBBEN TOCH MEER RESPECT VOOR HEM GEKREGEN.





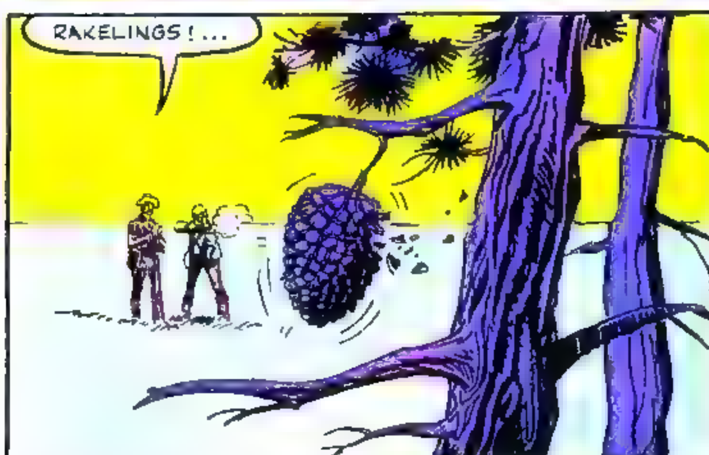


ONBEKEND




HET KENTUCKYGEWEER, HET BESTE TER WERELD, MOET JE GOED LEREN GEBRUIKEN. HOUD HET STEVIG VAST EN ALS JE GOED GERICHT HEBT, NIET RUKKEN AAN DE TREKKER, MAAR ZACHTJES AFDRUKKEN.


ZIE JE DAAR DIE DENNEAPPEL HANGEN ? LAAT MAAR EENS ZIEN WAT VOOR EEN SCHERPSCHUTTER JE BENT.

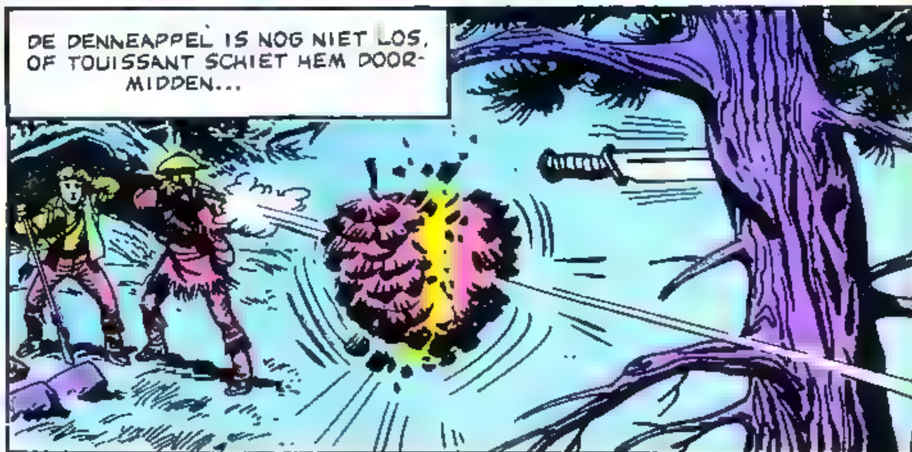

RAKELINGS ! ...


IK KAN ME MISSCHIEN BETER BIJ DE TEKENKUNST HOUDEN.
WEL NEE, MET EEN BEETJE OEFENING SCHIET JE NET ZO GOED ALS OUDE TOUISSANT, LET OP.


DE PELSJAGER NEEMT ZIJN MES EN MEET MET ZIJN OGEN DE AFSTAND...


HET MES SUIST DOOR DE LUCHT...


© I. F. S.


DE DENNEAPPEL IS NOG NIET LOS, OF TOUISSANT SCHIET HEM DOORMIDDEN...

Het geheim van de grot

door Ruth Park
tekeningen Jean Sidobre

(SLOT)

Brownie dacht dat het omstreeks het middaguur was. De weiden waren heerlijk groen. Nergens ter wereld kon het gras er malser bijstaan dan hier. Wilde eenden vlogen achter elkaar door de lucht. Hun veren glansden in het zonlicht. Brownie kreeg tranen in haar ogen. Het leek of ze voor het eerst in haar leven de wonderen van de natuur pas écht zag.

„Kom, kind, je bent totaal uitgeput. Vlug naar huis."

Brownie schudde haar hoofd. „Nee, nee, ik huil niet van moeheid. Maar als je zo'n tijd onder de grond hebt doorgebracht, voel je je zo gelukkig in deze wereld van licht en lucht."

Ze was blij dat haar vader bezig was Tom uit de put te halen. Nu kon hij tenminste haar tranen niet zien. Ze ging naast Dunk zitten. Onbekende Maori's kwamen met soep aandragen.

„Mmmm, wat zalig," zuchtte Dunk en hij dronk zijn beker met grote teugen leeg. Meteen strekte hij zijn hand met de lege beker uit voor nog een portie. „Ik wist dat ik honger had. Maar ik had niet gedacht dat het eerste voedsel me zo heerlijk zou smaken. Tjonge, wat een verrukkelijke soep!"

HOOFDSTUK XVII

Omdat er in het boerderijtje van de oude Angus Mackenzie geen badkamer was, maakten Brownie en Dunk graag gebruik van de uitnodiging van grootmoeder Te Taniwha met haar mee te gaan. Met z'n allen klommen ze in de oude auto van meneer Hepple en hotsend ging het naar Toms huis.

Brownie schrok van al het vuil dat er van haar af kwam. Grinnikend bedacht ze dat de afvoerpijp gemakkelijk verstopt zou kunnen raken. Hè, wat heerlijk dat warme water, de geurende zeep en de ruige badhanddoek. Wat een genot weer schoon te zijn. Brownie dacht dat ze het nooit van haar leven meer „gewoon" zou vinden te mogen baden met veel water en zeep. Eindelijk ging ze, gehuld in een grote badjas van Tom, naar de anderen, die in de zitkamer bijeen waren. Haar wangen glommen van het boenen en ze had haar haren boven op haar hoofd bijeengebonden.

Er lagen grote matten in naturelkleur op de grond in de ruime zitkamer. In de open haard stond een enorme plant met rode bloemen. Tegen de muur zag Brownie een boekenkast, die geheel gevuld was met werken over landbouw en veeteelt. Bij de boekenkast stond een grote leunstoel. Grootmoeder Te Taniwha had vandaag kennelijk geen zin de oude Maorivrouw te spelen. In plaats van de oude kleren met de rafelige sjaal droeg ze een eenvoudige, maar zeer mooie, grijze, zijden japon. Haar dikke, krullende haren had ze keurig opgemaakt. Brownie merkte dat haar ogen en huid dezelfde kleur hadden als de ogen en de huid van een Spanjaard. Maar de tatoeëringen op haar bovenlip en kin verrieden haar ras. Brownie vond het niet misstaan. Het stond zelfs heel apart en geheimzinnig. Even moest ze glimlachen toen ze eraan dacht hoe verschillend deze oude dame kon zijn. Vader kende haar slechts zoals ze nu was. Vader. . . ze wist nog steeds niet hoe hij zo plotseling hier gekomen was.

„Vader," zei Brownie, „we ploffen gewoon van nieuwsgierigheid om te horen hoe je hier bent gekomen." Lachend antwoordde meneer Mackenzie: „Ik heb gevlogen."

„Gevlogen? En er is niet eens een vliegveld. Hoe kan dat nou?"

„Er is wel een vliegveld, liefje," vertelde grootmoeder Te Taniwha. „Dertig kilometer van hier hebben we een vliegveld. Meneer Hepple heeft je vader afgehaald en naar de Drie Mijlen gebracht."

„Ja, zo is het," riep meneer Hepple op zijn drukke manier uit. „Ik zal jullie vertellen wat er gebeurd was. Mijn vrouw had pannekoeken voor jullie gebakken. Maar toen ik bij de Drie Mijlen kwam, vond ik het huis donker en verlaten, terwijl die oude hond jankte dat ik er naar van werd. Ik schrok me dood, dat kan ik jullie wel vertellen. Ik dacht dat er misschien iets met jullie was gebeurd. Een ongeluk of zo."

„Waarom dacht u dat?" vroeg Dunk verbaasd. „Het had toch best gekund dat we naar het dorp waren gegaan of zo?"

„Niks, hoor," zei meneer Hepple beslist. „Jullie hadden me verteld dat jullie in Australië op het platteland wonen. Nou, en kinderen van het platteland zullen heus niet hun hond zonder eten aan de ketting achterlaten. Nee, vriend, ik voelde dat er iets mis was."

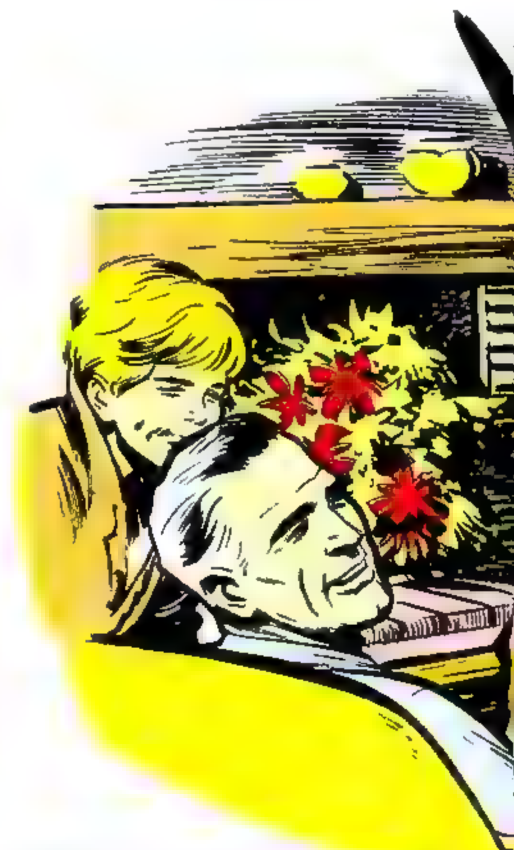
„Maar intussen," zei mevrouw Te Taniwha met haar zangerige stem, „maakte ik me ontzettend ongerust over Tom. Ik wist dat hij niet op jacht was. Zijn geweer was op zijn plaats. En hij had me verteld dat de kinderen hier de diepe kuil hadden ontdekt, die niets anders kon zijn dan een tomo, zoals wij het noemen, van de grotten. Ik vermoedde dat de kinderen ook de grotten hadden ontdekt en dat Tom ze was gevolgd. Toen meneer Hepple bij mij kwam en vertelde dat de kinderen verdwenen waren wist ik het zeker."

„We wisten natuurlijk op geen stukken na waar we moesten gaan zoeken," zei meneer Hepple. „We weten nog steeds niet waar de ingang van de grotten is, maar we meenden dat we de tomo wel zouden kunnen vinden. We bleven de hele nacht opzitten om te zien of er licht ging branden in de boerderij. Maar niks, hoor. . ."

„En toen vond ik dat we jullie vader maar moesten opbellen, Brownie en Dunk," zei mevrouw Te Taniwha. „Gelukkig wisten we zijn adres van het telegram dat jullie hem hadden gestuurd."

„O, vader," zei Brownie zacht, „wat zul je verschrikkelijk geschrokken zijn!"

„Nou, dat kan ik je wel op een briefje geven," zei meneer Mackenzie ernstig. „Maar de mensen van de luchtvaartmaatschappij waren enorm behulpzaam. Ze zorgden ervoor dat ik mee kon vliegen met een klein trans-



Eindelijk ging ze, gehuld in een grote badjas, naar de anderen, die in de zitkamer bijeen waren.

portvliegtuigje. Het zette me af op het vliegveld, waar mevrouw Te Taniwah het zoëven over had. Ik kwam hier vanmorgen al heel vroeg aan. Toen was er al een reddingsploeg georganiseerd."

„Maar, vader," zei Brownie, „ik had je toch geschreven waar de ingang van de grotten is! Jullie hadden daar ook heen kunnen gaan in plaats van naar de tomo. Maar ik ben in elk geval blij dat jullie op zoek gingen naar de tomo."

„Je had me geschreven waar de ingang van de grotten is," zei meneer Mackenzie verontwaardigd. „Nou, dat liet aan duidelijkheid een heleboel te wensen over. Je schreef alleen maar dat het achter het meertje was in de kalksteenrotsen. We hebben ons een aap gezocht, maar we vonden niets, hoor."

„Ik begrijp niet dat Chicken jullie niet de weg heeft gewezen," zei Dunk verwonderd.

„Chicken!" Er klonk minachting in de stem van meneer Mackenzie. „Nou, dat is me een mooie gids. Het enige dat hij deed, was achter een varken of zo aan zitten in het struikgewas."

Brownie en Dunk schaterden van het lachen, tot verbazing van hun vader

„Wel," zei de behulpzame meneer Hepple, „ik denk dat jullie het nu wel verder kunnen redden zonder mij. Ik ga maar weer eens aan mijn werk." Hij trok een komisch gezicht en rolde met zijn ogen toen hij verder ging: „Dit is de eerste keer in jaren dat de winkel gesloten is. De mensen zullen niet weten wat hun overkomt."

De bedankjes van de kinderen wegwuivend verdween hij.

„Zeg, Tom, heb je het al aan je grootmoeder verteld?" vroeg Brownie nieuwsgierig.

„In het kort."

„Heb je ook verteld over de plankjes?" wilde Dunk weten.

„Hee, zeg, Dunk, ga nou niet de boel verraden. Dit is mijn verhaal."

„Wat voor plankjes?" riep mevrouw Te Taniwha uit.

„Houten plankjes," vertelde Tom. „Er staat iets op geschreven. Ja, ja, ik weet wat je wilt zeggen, grootmoeder. Je wil me vertellen dat de oude Polynesiërs geen geschreven taal hadden, maar ik denk dat onze vondst het tegendeel zal bewijzen."

„Er was een letter in de vorm van een vis," riep Dunk geestdriftig uit. „En er waren er ook die de vorm hadden van een bijl en een vishaak. En de plankjes waren zo hard als steen. Wat zullen de oudheidkundigen blij zijn met die vondst!"

„Oudheidkundigen," riep mevrouw Te Taniwha verontwaardigd.

Tom legde zijn hand op de arm van de oude vrouw. „Tut, tut, grootmoedertje. Wij kunnen dit toch niet voor onszelf houden! En het is voor ons toch ook van het grootste belang als de plankjes ontcijferd worden! Hola, we praten maar en we vergeten dat meneer Mackenzie nog van niets weet. Ja, meneer Mackenzie, we vonden in een grot iets dat van onvoorstelbare waarde voor de Maori's is.



Het is de grote kano, de *Zeejager*, die ons naar Nieuw-Zeeland heeft gebracht."

„Ja, vader," juichte Dunk, „stel je eens voor: die kano is honderden, honderden jaren oud."

„En mooi dat hij is," zei Brownie met ontzag. „Zo mooi als een schip van de vikings en hij is met allerlei vreemde tekeningen beschilderd in rood en zwart."

„Honderden jaren oud?" zei meneer Mackenzie. Verbaasd keek hij Tom aan. „Maar dat kan toch niet? Dan had hij toch al lang verrot moeten zijn?"

„Nee, meneer Mackenzie, dat is hij helemaal niet," zei Tom vrolijk. „Hij is prachtig bewaard gebleven en dat komt waarschijnlijk door de constante temperatuur die in de grot heerst en de stoffen waarmee hij bewerkt is. Ik wil niet beweren dat hij nog zeewaardig is, maar hij ziet er schitterend uit."

„En weet je, vader," vertelde Dunk opgetogen, „het mooiste is dat die grot met de kano en de beenderen niet op ons land ligt, maar op het land van de Te Taniwha's. Stel je voor: Tom wilde niet dat wij die grotten gingen onderzoeken, uit vrees dat wij hun heiligdom voor toeristen zouden openstellen." Hij keek zijn vader met grote ogen aan. „Dat zou je toch nooit gedaan hebben, hè?" Meteen begon hij te gapen. „O, mensen, wat heb ik een slaap. Laat Brownie maar verder vertellen, dan doe ik even mijn ogen dicht."

Dunk had het nog niet gezegd of zijn ogen vielen dicht. Brownie lachte naar haar vader. „Tom was er nog niet zo zeker van dat wij geen geldjagers waren, die. . ."

„Hee, zeg," riep Tom verontwaardigd uit, „dat heb ik toch niet zo gezegd."

„Dat weet ik wel, ja, dat weet ik wel. Maar dat neemt niet weg dat ik heel goed voelde wat jij dacht. Je dacht: die vreemdelingen, die niet eens Nieuwzeelanders zijn, zullen niets van onze gevoelens ten opzichte van de *Zeejager* begrijpen. Maar nu zul je het van vader horen."

Meneer Mackenzie knikte ernstig. „Ik stel voor dat we alle grotten, waarin iets voorkomt uit de geschiedenis van de Maori's, afscheiden van de rest. De andere grotten moeten we als ze inderdaad zo prachtig zijn als jullie beweren, voor het publiek openstellen. Is dit geen goede regeling?"

„Nou, wat heb ik je gezegd, Tom?" riep Brownie uit met stralende ogen.

Dunk mompelde met slaperige stem: „Onze vader is de verstandigste man van de wereld."

„We zouden een stenen muur kunnen bouwen in de gang die naar de wachter leidt," stelde Tom voor. „Dat gedeelte staat toch niet in verbinding met de rest van de grotten. En, grootmoeder, we zouden een trap kunnen laten maken van ons land naar de opening in de rots, waarachter de grot met de *Zeejager* ligt. Dan kunnen onze mensen er pelgrimstochten heen ma-



Brownie zag haar vader rechtop in bed zitten.

ken als ze dat soms zonder willen."

Grootmoeder Te Taniwha had haar pijp aangestoken, terwijl ze met aandacht naar de voorstellen van meneer Mackenzie en Tom luisterde. Even speelde er een lachje om de mond van meneer Mackenzie, toen hij de goedgeklede, ontwikkelde oude dame op haar pijp zag bijten.

„We moeten over heel veel dingen praten, Tom," zei grootmoeder Te Taniwha peinzend. „We moeten maar gauw met de stamhoofden bijeenkomen."

Tom gaf de anderen een knipoogje Toen zei hij vriendelijk: „Natuurlijk, grootmoeder, ik zal ze een boodschap sturen."

Wat later reed Tom de Mackenzies naar de Drie Mijlen. „Het is een heel bijzondere dag voor mijn grootmoeder," zei hij. „Ze had niet gedacht dat ze het nog zou meemaken dat er iets van de historische dingen teruggevonden zou worden. Het is al meer dan zes generaties geleden dat de *Zeejager* is gezien."

„Zeg, Tom, wat denk je: zou ik hem ook eens kunnen zien?" zei meneer Mackenzie hoopvol.

Brownie grinnikte: „Je zou morgen eens kunnen proberen die tocht door de grotten te maken, vader. Ik betwijfel echter of je net zo onvervaard bent als oudoom Angus. Maar we kunnen je natuurlijk ook met een touw in de tomo laten zakken."

„Doe niet zo mal," zei Tom verwijtend tegen zijn vriendinnetje. „Het duurt natuurlijk wel een hele tijd voordat de trap klaar is," wendde hij zich toen tot meneer Mackenzie.

Meneer Mackenzie haalde onverschillig zijn schouders op. „Wel, dat is geen bezwaar. Ik veronderstel dat we hier voorlopig wel zullen blijven."

Blij keken Brownie, Tom en Dunk elkaar aan. Nu die grotten niet meer tussen hen stonden, konden ze de beste vrienden ter wereld zijn.

Toen ze weer thuis waren op de Drie Mijlen en Tom naar zijn huis was teruggekeerd, vertelden Dunk en Brownie hun avonturen aan hun vader. Hij luisterde met grote belangstelling.

„Zoals ik het van jullie hoor zijn die grotten werkelijk de moeite waard," zei hij. „Natuurlijk moet er van alles en nog wat aan gebeuren. Er moet elektrisch licht worden aangelegd; er moet naar de hevelwerking in die glimwormgrot worden gekeken. Het zal zeker maanden, zo niet jaren duren, voordat we ze kunnen openstellen. Maar toch geloof ik dat we hier moeten blijven tot alles is geregeld."

Even bleef hij nadenkend voor zich uit staren. Toen ging hij door: „Er zullen hier ook wel goede scholen zijn."

Brownie schudde haar vader bij zijn arm: „Hee, vadertje, loop je niet een beetje hard van stapel? Laten we eerst maar eens gaan slapen voordat we aan scholen denken."

Al vroeg de volgende ochtend werd Brownie wakker. Ze had overal spierpijn en ze voelde haar schrammen en blauwe plekken. Bovendien was ze nog doodmoe en haar enkel was ook nog pijnlijk. Toch voelde ze zich ontzettend gelukkig. Terwijl ze met een tevreden glimlachje met dichte ogen lag te mijmeren, schoot haar opeens iets in de gedachten. Ze hadden helemaal vergeten vader van het afschuwelijke geluid te vertellen!

Met een sprong was Brownie naast haar bed. Het leek of dat het sein was voor het gejammer uit de kloof. Nog voordat zij de deur van de kamer had bereikt waar haar vader sliep, klonk het huiveringwekkende gehuil. Brownie zag haar vader rechtop in bed zitten, met een uitdrukking op zijn gezicht, alsof hij door de bliksem was getroffen. Het geluid werd sterker en sterker, tot het zijn hoogte had bereikt. Het gefluit was niet meer om aan te horen. Hoewel Brownie nu de oorzaak kende, liepen de rillingen haar over de rug. En haar arme vader zat daar maar, zo wit als een laken. Dunk rende op hem af en sloeg zijn armen om zijn vaders hals.

„Er is niks aan de hand, hoor, vader. Dit heeft helemaal niets te betekenen. . . we vergaten het je te vertellen. Hee, vader, je voelt je toch wel goed?"

Het geluid stierf weg. Het laatste dat ze hoorden, was een zwak gekreun. Hijgend zei meneer Mackenzie: „Dit is bij de wilde spinnen af! Wat moet dat lawaai betekenen?"

„Dat is het watermonster maar, vader," begon Brownie. „Als je er eenmaal aan gewend bent, is het niet erg meer."

„Het spijt me echt dat we vergeten hadden je op de hoogte te brengen," viel Dunk in.

„Watermonster," fluisterde meneer Mackenzie, „niet erg!"

„Het is natuurlijk geen echt watermonster," zei Brownie een beetje ongeduldig. „Dat geluid ontstaat, doordat de ochtendbries in het grottensysteem blaast."

„Het kan zijn," zuchtte meneer Mackenzie, „maar ik geloof dat mijn haren overeind staan van schrik." Hij pakte zijn jasje en begon nerveus in zijn zakken te zoeken naar een sigaret. „Ik snap niet dat jullie niet meteen jullie biezen hebben gepakt toen jullie dit onvoorstelbaar afschuwelijke onderwereldgeluid hoorden."

„Nou, laat ik je iets vertellen, vader," zei Dunk. „De eerste keer dat ik het hoorde, bestierf ik het bijna van angst. Maar Brownie was zo moedig als een leeuwin. Ze was als een rots in de branding."

„Toe nou," protesteerde Brownie blozend, „ik voelde me meer een gelatinepudding dan een rots."

„Misschien voelde je je zo," wierp haar broer tegen, „maar dat liet je toch echt niet blijken. Heus, Brownie, als jij op dat moment had gezegd: laten we maar gauw teruggaan naar vader, dan was ik als een olympisch kampioen op de lange afstand ervandoor gegaan. Maar weet je, vader, ze zei dat we moesten blijven en moesten proberen erachter te komen wat het geluid was."

Bewonderend keek meneer Mackenzie zijn dochter aan. „Wel, ik neem onmiddellijk terug wat ik in Auckland tegen je gezegd heb, Brownie!"

„Susan!" zei Brownie ondeugend.

„Je overgrootmoeder heeft weliswaar tegen inboorlingen gevochten, maar jij trok ten strijde tegen een watermonster. Dat vind ik nog veel dapperder, Brownie!"

Brownie bloosde van trots. Toen hinkelde ze terug naar haar bed en kroop behaaglijk onder de warme deken. Ze voelde zich niet langer een kind meer. Het avontuur had haar in een paar dagen een paar jaar ouder gemaakt. Ze was er bijzonder blij om. Door het raam zag ze de zon opkomen. De mist trok weg van de groene velden. Een nieuwe zomerdag was aangebroken.

OOM DOUWE


VOOK
Beoc


AHA, JIJ RUIKT ZEKER WAT LEKKERS ? IK WAARSCHUW JE. HIJ IS GLOEIEND HEET.
JA, MAMA, IK ZAL ERAAN DENKEN.


HEE, DAT LIJKT WEL EEN VLAAI ! HMNJUMNJUM... IK BEN DOL OP VLAAI... SMAK ! ...


NIEMAND TE ZIEN... EVEN PROEVEN... AI, DAT DING IS GLOEIEND HEET.


MAAR, OOM DOUWE, WAT JE NU DOET, IS NIET ZO NETJES, HÈ ? VOEDSEL VOOR ARME KLEINE KINDEREN STELEN, HÈ ! SCHANDE... MAAR TOCH... EIGENLIJK... IK HEB VROEGER VAAK HONGER GELEDEN, AAN HET FRONT IN DE EERSTE WERELDOORLOG. IK HEB HONGER, JA, HONGER !


WEL, DAN NEEM IK HEM MEE.

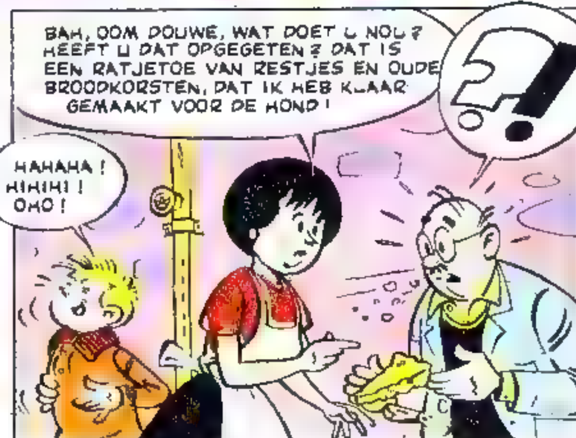

IK KAN HET ETEN NIET AFWACHTEN, HOOR. IK ZEG GEWOON, DAT EEN TOEVALLIG VOORBIJKOMENDE KAT...




INTUSSEN IN DE KEUKEN...
JAPIE ! KOM EENS HIERRR ! WAAR HANG JE UIT ?


JAPIE, DIE SCHAAL IS VERDWENEN. WEET JIJ DAAR MEER VAN ?
ECHT NIET, MAMA. IK ZOU HEM GEWOON NIET HEBBEN DURVEN AANRAKEN !
© I. F. S.


WACHT EENS ! ZOU OOM DOUWE HET NIET GEDAAN KUNNEN HEBBEN ? DIE HEEFT ALTIJD HONGER. KIJKT U MAAR EENS IN DE KELDER.


BAH, OOM DOUWE, WAT DOET U NOU ? HEEFT U DAT OPGEGETEN ? DAT IS EEN RATJETOE VAN RESTJES EN OUDE BROODKORSTEN, DAT IK HEB KLAAR GEMAAKT VOOR DE HOND !
HAHAHA ! HIHIHI ! OHO !
?!

Lex Barker en Pierre Brice

Op veelvuldig verzoek laten we hier de voornaamste gegevens volgen over de beide filmsterren Lex Barker en Pierre Brice, die de hoofdrollen spelen in verscheidene Winnetou-films.



Lex Barker

Alexander Crichlow Barker werd op 8 mei 1919 in New York geboren. Toen hij het einddiploma van de Philips-Exeter Academy behaald had, koesterde hij het vaste voornemen acteur te worden. Dat kostte hem weinig moeite, want hij had talent. Al gauw trad hij op in grote Broadwayshows, zoals „Window Shopping" en „De vrolijke vrouwtjes van Windsor". Een gesprek in een treincoupé met een aanvankelijk onbekende medereiziger, die later vertegenwoordiger van een filmmaatschappij bleek te zijn, was de aanleiding tot een filmproef. Men bood hem een contract aan, dat hij weigerde, omdat het salaris te laag was. Bovendien verkeerde hij in tweestrijd of hij wel zou blijven spelen. Zijn vader, civiel ingenieur, wilde dat Lex bij hem in de zaak kwam. Inderdaad heeft Lex toen een jaar bij zijn vader gewerkt. In 1941 werd hij soldaat en hij zwaaide in 1945 als majoor af. Hij besloot weer te gaan spelen en kwam bij 20th Century Fox, vervolgens bij Warner Bros en R.K.O. Radiofilms. Door zijn spel in „The Farmer's Daughter" verwierf hij zich een langdurig contract bij de laatste maatschappij.

In 1948 zocht Sol Lesser een nieuwe Tarzanspeler als opvolger van Johnny Weissmuller. Uit meer dan tweehonderd sollicitanten werd Lex Barker uitgekozen. Hij spreekt vloeiend Frans en verstaat heel goed Italiaans en Spaans. Zijn liefhebberijen zijn schilderen en tekenen. Verder doet hij aan skilopen, zwemmen, tennissen en golf.

Pierre Brice

Pierre Brice kwam op 6 februari 1929 in Brest (Frankrijk) ter wereld. Nadat hij gedurende de tweede wereldoorlog een fanatiek en fel medewerker in het Franse ondergrondse verzet was geweest, ging hij naar Parijs om architectuur te studeren. In deze stad kwam hij in contact met de sfeer van het theater en hij probeerde een engagement te krijgen bij diverse gezelschappen. Dat viel echter niet mee en Pierre werd in plaats van acteur fotomodel. Hij bleef intussen proberen een rol te krijgen in een toneelstuk of in een film en uiteindelijk lukte dit. Hij kreeg een kleine rol toegewezen in de film „De kozakken", die in Rome werd opgenomen. Thans heeft Pierre Brice Rome tot zijn vaste standplaats gekozen. In 1962 kwam hij als gast naar Berlijn voor de Karl-May-Festspiele en werd geëngageerd voor een rol in de film „De schat in het Zilvermeer". Zijn tegenspeler in die film was Lex Barker!

De foto's op deze bladzijde zijn allebei uit „De schat in het Zilvermeer" en tonen Pierre Brice en Lex Barker in actie. Op onze voorplaat van deze week staan de bekende sterren samen in kleur afgebeeld.

DE MAN VAN STAAL

IN ZUID-AMERIKA DOET EEN WOLK REUSACHTIGE VLEERMUIZEN EEN INDIANENDORP VERDWIJNEN. OOK TED, KEN EN ARCHIE WORDEN SLACHTOFFER VAN DEZE VLEERMUIZEN, DIE HUN GIMLET, EEN MACHINE, WAARMEE MEN ZICH ONDERGRONDS KAN VERPLAATSEN, HEBBEN „VERZWOLGEN". WANNEER ONZE VRIENDEN BIJ HET INDIANENDORP WILLEN LANDEN MET HUN VLOT, ZIEN DE BEWONERS ARCHIE AAN VOOR DE LEIDER VAN DE VLEERMUIZEN...

NIET SCHIETEN! ARCHIE ZAL UW DORP HERBOUWEN! OOK WIJ ZIJN AANGEVALLEN DOOR DE VLEERMUIZEN!

PROBEER ZE TE OVERTUIGEN, ARCHIE, ANDERS WORDEN WE KROKODILLENVOER






DE MEDICIJNMAN GILT HET UIT...
AI! STOP, MANNEN, NIETS DOEN!
GOED ZO. MAAK NU ONZE GOEDE BEDOELINGEN DUIDELIJK, ARCHIE!
ARCHI

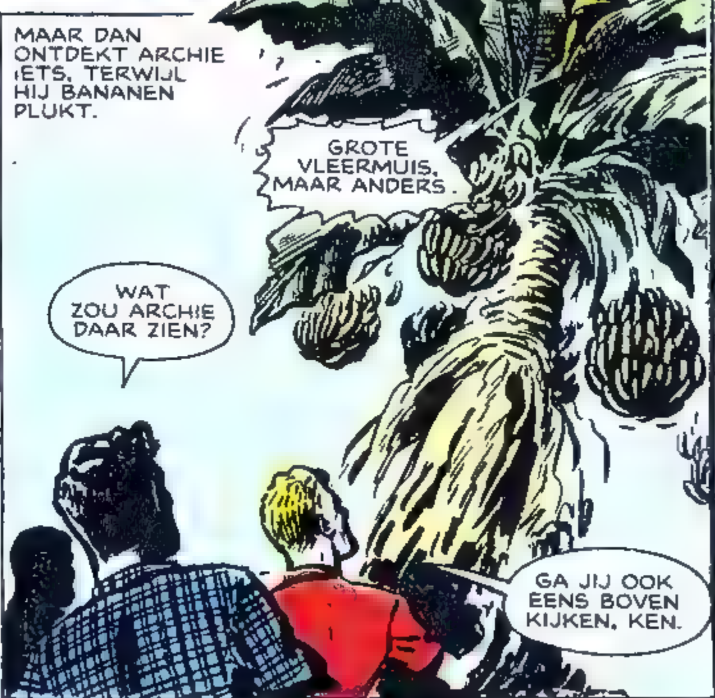

METALEN DUIVEL... EH... GEEST IS GOED. HIJ BOUWT ONS DORP. NIET DODEN!
PFFF! DAT IS GELUKT. ARCHIE WEET ALTIJD ALLES ZO DUIDELIJK TE ZEGGEN.
ARCHI


UIT VOORZORG NEEMT ARCHIE DE WAPENS IN...
WE KUNNEN BETER HET ZEKERE VOOR HET ONZEKERE NEMEN..
ARCHIE VERZAMELT DE WAPENS. ARCHIE IS VREEDZAME GEEST.


INDERDAAD LAAT TED ARCHIE DOEN WAT HIJ BELOOFD HEEFT.
VLEERMUIZEN NAMEN DORP WEG. ARCHIE GEEFT DORP TERUG.
ARCHIE IS EEN GROTE GEEST. HIJ IS EEN TOVENAAR


WAT DENK JE? ZOUDEN WE VAN DIE INDIANEN IETS MEER TE WETEN KUNNEN KOMEN OVER DIE REUZENVLEERMUIZEN?
ZIJ WETEN OOK NIETS, ANDERS HADDEN ZE ONS NIET AANGEVALLEN


VOLGENS MIJ BESTAAN DIE BEESTEN NIET ECHT. IK ZAG ZE DUIDELIJK SAMENSMELTEN TOT EEN GEWELDIGE VLEERMUIS. MAAR HOE DE GIMLET IS VERDWENEN IS MIJ NOG EEN RAADSEL.
IK HEB NOG GEEN IDEE WAAR WE DIE MOETEN ZOEKEN.


MAAR DAN ONTDEKT ARCHIE IETS, TERWIJL HIJ BANANEN PLUKT.
GROTE VLEERMUIS, MAAR ANDERS.
WAT ZOU ARCHIE DAAR ZIEN?
GA JIJ OOK EENS BOVEN KIJKEN, KEN.


EVEN LATER
ER ZIT EEN REUSACHT'GE VLEERMUIS BOVEN OP EEN ROTSPUNT. ZO TE ZIEN TENMINSTE.
PROBEER PRECIES DE PLAATS TE BEPALEN, KEN!


BENEDEN GEKOMEN GAAT ARCHIE EEN KANO MAKEN..
ALS WE DE RIVIER VOLGEN, MOETEN WE VANZELF BIJ DIE HEUVEL UITKOMEN
HET IS GEEN HEUVEL, TED, ALLEEN EEN ROTSPUNT.


DE MEDICIJNMAN ROEPT EEN LAATSTE WAARSCHUWING
ARCHIE, KOM TERUG! GROTE VLEERMUIS ZAL JULLIE VERZWELGEN!
ARCHIE MOET BIJ ONS BLIJVEN


DIE NACHT..
KIJK, DAAR ZIT HIJ! IK HEB GEEN ZIN ER NU OP AF TE GAAN.
IK OOK NIET. LATEN WE HIER WACHTEN TOT DE OCHTEND.


MAAR 'S MORGENS VROEG .
NEE MAAR! DE VLEERMUIS IS VERDWENEN.
EEN MOOI BEGIN. WEET JE NOG WAT DIE MEDICIJNMAN ZEI?


LAAT DAT ONTBIJT MAAR, ARCHIE! MAAK LIEVER EEN PIJL EN BOOG. WE GAAN NAAR DE ROTS.


VAN EEN DIKKE TAK MAAKT ARCHIE EEN STEVIGE BOOG.
IS HET NU WEL VERSTANDIG WAT WE DOEN, TED?
VERSTANDIG OF NIET, WE HEBBEN GEEN KEUS. DIT IS DE ENIGE MANIER OM WAT MEER TE WETEN TE KOMEN.



SCHURKEN IN


OPPERHOOFD!
?

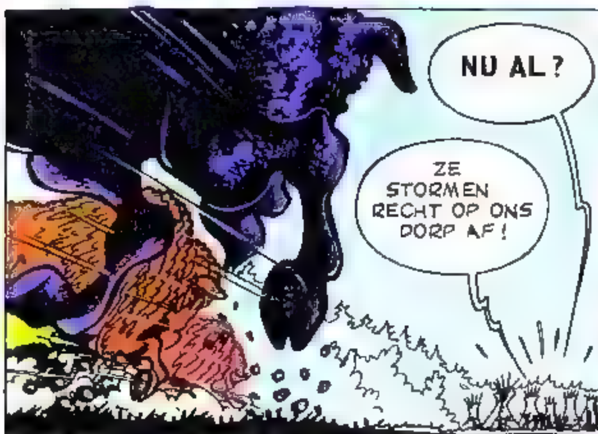

O, GROOT HMPFFF... OPPERHOOFD... PFFF... DE VLUCHTELING KAN IK NIET TERUGVINDEN, MAAR IK VOND WEL EEN PFFF... KUDDE PFFFSSS... BIZONS!
BIZONS?
BIZONS! BIZONS! BIZONS!


JA, ZE DRAVEN DOOR DE PRAIRIE, NIET VER VANHIER. ZE ZULLEN VANNACHT AANGEKOMEN ZIJN, PFFF...
FIJN, WE GAAN OP JACHT!
OEF, MNJAM MNJAM!
FIJN HET VLEES ROKEN EN DROGEN!


ZIET, MIJN BROEDERS GARATWA'S, NU WIJ DE VIJANDEN OVERWONNEN HEBBEN, IS GROTE MANITOE ONS WELGEZIND EN STUURT ONS BIZONS. DAT BETEKENT VLEES VOOR DE WINTER! DANK, O, MANITOE!
HIEP!
JOELOELOE!
JIEEEE!
WOELOE!
JAHIE! JAHIE!
JAHA!


MAAR NU EERST DEZE HONDEN! MORGEN GAAN WE ACHTER DE BIZONS AAN.


DAT HOEFT NIET MEER! **ZE KOMEN ACHTER ONS AAN!**
BRODOBLOMM
BROMMBROMM


NU AL?
ZE STORMEN RECHT OP ONS DORP AF!


TOING
!
PLOK


HELLEP!
REN VOOR JE LEVEN!
HELP!
GEEN PANIEK! SQUAWS EN PAPOOSES* EERST!
* VROUWEN EN KINDEREN


BROMMMBODOBROMMBODOBROMMBRODOBROB
KRAAAK


VUUR EN BIZONS! DEZE KEER KOMEN WE ER NIET LEVEND AF.
28

GEVAAR

Jim, Heppy en de vier schurken zijn nu weer de gevangenen van de Garatwa's, maar deze keer lijkt er geen ontkomen meer aan. Het bijziende opperhoofd gaat de eerste zes tomahawks werpen.




























Norman Rockwell Jon Whitcomb Austin Briggs







Fletcher Martin Dong Kingman Virgil Partch Ben Shahn Al Parker Robert Fawcett










Syd Solomon Fred Ludekens Arnold Blanch Doris Lee Joseph Hirsch Stevan Dohanos Ben Stahl Will Barnet Adolf Dehn




Harold Von Schmidt George Giusti Peter Helck

Nieuwe teken- en schildercursus voor talentvolle jonge mensen

Nu kunnen jonge mensen met aanleg voor tekenen thuis een opmerkelijke cursus volgen, die is samengesteld door een groep beroemde illustratoren, schilders en cartoon-tekenaars.

'Zij zoeken jonge mensen tussen de 12 en 18 jaar met aanleg voor tekenen. Om deze jongens en meisjes te vinden hebben ze een kosteloze Talent-Test samengesteld, die je thuis kunt maken. Als uit deze test blijkt dat je inderdaad aanleg hebt, willen zij je graag helpen om die te ontwikkelen. Je kunt dit thuis doen, zonder dat je huiswerk erdoor in het gedrang komt.

Succesvolle instructie-methode

Deze beroemde kunstenaars hebben hun gezamenlijke kennis neergelegd in een serie lessen en teken-opdrachten. Bij het woord 'lessen' hoef je niet aan school te denken, want doordat je per post studeert heb je helemaal niet het idee dat je op school zit. En bovendien steek je heel wat meer op dan in een rumoerig klaslokaal.

Famous Artists Schools,
Baden Powellplein 1
A'dam-Osdorp Studio 2355Y



in blokletters invullen

Ik heb serieuze belangstelling voor de teken- en schildercursus voor jonge mensen. Stuurt u mij daarom een Talent-Test en een boekje over de cursus.

Naam: ....

Straat: ....

Plaats: .... Leeftijd: ....

Famous Artists Schools geeft ook een cursus die opleidt voor commercieel ontwerper en illustrator.

Wat je opsteekt, en hoe

Als je wordt toegelaten tot deze fantastische nieuwe cursus weet je al gauw hoe je de juiste compositie brengt in een tekening, hoe je mensen en dieren moet tekenen die echt lijken — ook in beweging — en hoe je regen of onweer in je landschappen kunt afbeelden.

Iedere keer, dat je werk instuurt besteedt je instructeur een paar uur aan het tekenen of schilderen van zijn aanwijzingen. Bovendien ontvang je iedere keer een lange brief vol goede raad en aanmoediging. De instructeurs zullen er niet over denken om je een speciale stijl op te dringen. Integendeel, zij willen niets liever dan je helpen om een eigen, persoonlijke stijl te ontwikkelen.

Al vóór je klaar bent

Al voordat je klaar bent met de cursus, zul je er plezier van hebben. Vrienden, vriendinnen en andere bezoekers zullen paf staan van de 'kunstverzameling', die de wanden van je kamer siert. En ook op school zul je het wel merken: karikaturen voor de schoolkrant, décors voor het toneelstuk, aanplakbiljetten, ga maar door. En natuurlijk lig je een heel eind op anderen voor als je later zou besluiten om in tekenen en schilderen dóór te gaan.

Doe net als zij . . .

Uit onze ervaring blijkt, dat het verstandig is vroeg te beginnen. Neem bijvoorbeeld Ria Heerema (18 j.) uit Apeldoorn. Zij schrijft: 'Ik werk op een zaak waar borduurpatronen worden gedrukt. Ik ben niet voor tekenwerk aangenomen. Maar toen ze merkten, dat ik kon tekenen, mocht ik ook eens wat ontwerpen. Het was blijkbaar zo goed geslaagd, dat er al een paar duizend van zijn verkocht.' Of Basil Amsen (20 j.) uit Blaricum: 'Ik heb van Famous Artists Schools een prachtige ondergrond gekregen, waarop ik verder kan bouwen. Ik heb nu een baan bij een reclamebureau in Bussum.'

Vraag gratis Talent-Test

Maar deze cursus is niet voor iedereen — alleen voor jongens en meisjes die van nature tekenaanleg hebben. Om te weten of je ervoor in aanmerking komt kun je bijgaande coupon insturen. Je krijgt dan een gratis Talent-Test. Tegelijkertijd ontvang je een boekje over deze nieuwe cursus. Wanneer je de uitgewerkte Talent-Test aan ons opstuurt zal één van onze instructeurs hem gratis beoordelen. En als je ervoor slaagt kun je — als je wilt — aan de cursus deelnemen. Je bent daar natuurlijk niet toe verplicht. Maar we hopen wel, dat je het dan eens met je ouders zult overleggen — werkelijk talent is te kostbaar om te verspillen.

Mocht de coupon reeds ontbreken, schrijf dan naar:

Famous Artists Schools

Baden Powellplein 1

Amsterdam-Osdorp, Studio 2355Y

wie puzzelt er mee?

Oplossingen van de puzzels uit ons vorig nummer

Kruiswoordpuzzel

BEK WEEK SOM
O OVER AAP O
SOK EGEL AAL
R E N
VERMANEN LTS
O A A D UIL
RAM S E N O
KAP VIERKANT
R O O
ODE GAAR ONS
O NEE LOMP I
MUG LAKS ALM

Schuifpuzzel

		AH
		DH
	KO	ES
	OC	PT
	PE	RS
BR	*US*	*SE*
LB	*ER*	*LIJ*
NL	*ON*	*DE*
NM	*AD*	*RI*
DP	*AR*	*IJS*
LO	OS	
WA	VI	
RO		
OT		
KR		

De namen van de steden zijn dus: BRUSSEL, BERLIJN, LONDEN, MADRID en PARIJS.

Raadsel

AL - MAL - DAL - VAL - WAL - BAL

Visitekaartje

TELEGRAFIST

Rebus

EEN KAMHAGEDIS IS EEN LEGUAAN.

Dubbel tovervierkant

IBIS
BIJNA
INKT
SATINET
NERO
ERGO
TOOI

Toevoegpuzzel

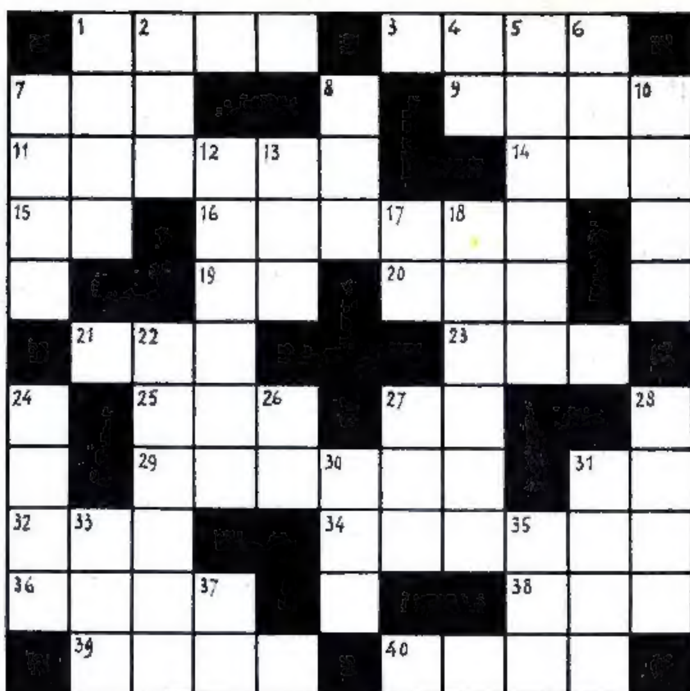
BO—D—EM
BR—I—ES
ZO—N—DE
ST—O—OM
BE—S—TE
WR—A—AK
PR—U—IK
TO—R—EN
KR—U—IS
GE—S—EL

NAMENPUZZEL

ADOLF
KAREL
WILLY
GERDA
FRITS

Deze namen moet je net zo lang heen en weer schuiven, tot op een van de rijen van boven naar beneden een jongensnaam ontstaat.

KRUISWOORDPUZZEL



Horizontaal:

1 Twaalf maanden
3 Betaalmiddel
7 Jongens- en meisjesnaam
9 Nors, stuurs
11 Uitroep van vreugde
14 Erg vochtig
15 Lengtemaat
16 De aarde
19 Slede
20 Ontkenning
21 Aflevering (afkorting)
23 Toegepast Natuurkundig Onderzoek (afkorting)
25 Alstublieft (afkorting)
27 Boom
29 Het niet-sterk-zijn
31 Onder andere (afkorting)
32 Soort papegaai
34 Zons- of maansverduistering
36 500 gram
38 Voordeel, opbrengst
39 Dun, lang en cilindervormig stuk hout
40 Een weinig

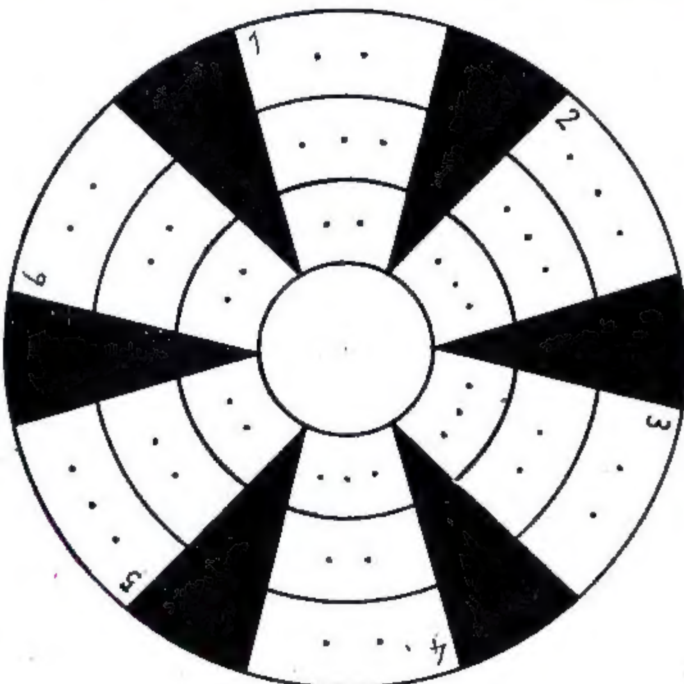
Verticaal:

1 Pret, luidruchtig feest
2 100 m²
4 Laagwater
5 Op de grond neerkomen van vliegtuigen
6 Spoedig
7 Hoofd van een afdeling
8 Verwijderd; afgelegen
10 Geluidloos
12 Vogel
13 Lof, hoog aanzien
17 Voegwoord
18 Verwonding
22 Hoenderachtige vogel
24 Schrede
26 Uitroep van afkeer
27 Enzovoort (Lat. afkorting)
28 Bergmeubel
30 Brok steen
31 Werk van een componist (Lat.)
33 Paard
35 Internationaal (afkorting)
37 Muzieknoot

WOORDENKRING

In deze kring komen zes woorden van elk drie lettergrepen te staan volgens onderstaande omschrijvingen. Je schrijft de lettergrepen onder elkaar op (elke stip moet een letter zijn), zodat je de woorden elk afzonderlijk van boven naar beneden kunt lezen. Als alles klaar is, vormen de laatste lettergrepen van deze zes woorden, die je dus aan de binnenzijde van de kring achter elkaar moet lezen, de naam van iets dat op een bepaald tijdstip heel welkom is!

1 Godin der wijsheid in het oude Rome; beschermvrouwe der kunsten en wetenschappen
2 Ouderwets wastafelgerei
3 Gezantschap
4 Soort papegaai
5 Lekkernij met cacao als hoofdbestanddeel
6 Autostalling en/of -werkplaats



SPREEKWOORDPUZZEL

1-2-3-4 5-6 7-8 9-10-11-12-13 14-15-16-17-18 19-20 21-22 23-24-25-26-27-28

Nu moeten jullie een (oud) spreekwoord zoeken, dat uit 28 letters bestaat. Je zet de cijfers 1 t/m 28 naast elkaar. Als je de hieronder gegeven cijfers vervangt door de letters van de gevraagde woorden, kun je dezelfde letters in het rijtje van 1 t/m 28 invullen en het gehele spreekwoord vinden.

26-8-20-13 Nederlandse munt van geringe waarde
15-11-27-16-2-6-23 Waardering; eerbied
1-5-9-28-17-24 Het koudste jaargetij
12-10-3-7 Deel van de arm
14-25-21 Bij eb droogvallende grond aan de noordkust van Nederland
4-19-22-18 Ander woord voor beest

VISITEKAARTJE

GRE PEVE
RELST

Welk beroep heeft deze dame?

OPLOSSING SPORTQUIZ VAN BLADZIJDE 15:
De bedoelde sportman is Anton Geesink.

SJORS EN SJIMMIE

EEN RAADSEL























Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 30 cent. f 3.90 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 40 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger